

Kehto: Taivaskallio Nousussa: Meilahti Superklassikko: Koivusaari
Jotain kaikille: Pihlajamäki Koviksille: Mellunmäki Villi kortti: Fallbacka

Keulamuuri on mukavan avoin ja hyvä paikka myös vasta-alkajille, Kuva: Jesse Saustamo

TAIVASKALLIO:

KENELLE:
Sopii kaikenlaisille kiipeilijöille, erityisen hyvä vasta-alkajille.

ERITYISPIIRTEET:
Avoin, mutta valuttaa päältä ja erityisesti alustat kuivuvat osittain huonosti (lue: Länsimuurin linjojen alta löytyy sateiden jälkeen pieniä järviä). Keulamuuri kuivuu nopeammin.

LÄHESTYMINEN:
Taivaskallio on helpon pyöräilymatkan päässä keskustasta. Panuntien pysäkillä pysähtyvät useammat bussit ja juna tuo helposti läheiselle Käpylän asemalle. Autolla tullessa sijaitsee parkkipaikka Panuntien toisella puolen Stadin Ammattiopiston läheisyydessä. Tarkistathan pysäköintimerkin.

HELSINKI CITYN BOULDER-HELMIÄ

Teksti ja kartta: Inka Gysin

Maailmalla reissatessa saa hyvin mielenretostella kuinka pääkaupungistamme ja sen liepeiltä löytyy mielettömästi timanttista kiivettävää – ihan pyöräilymatkan päästä. Näin ulkosesongin startatessa haluamme esitellä pari tarkoin valittua helmeä. Ei siis muuta kuin pädi mukaan, pyörän selkään ja kohti kiviä.

KEHTO: TAIVASKALLIO

Käpylän punaviher-idyllin helmoista kohoaa yksi Helsingin korkeimpia luonnollisia kallioita. On sopivaa aloittaa retki legendaariselta Taivaskallion crägiltä: täältä kun kaikki muutenkin on saanut alkunsa. Taivaskallio on Suomen boulderoinnin syntypaikka. Ensimmäiset reitit Taivaskalliolle on avattu jo 1950-luvulla Matti A. Jokisen, ”suomalaisen kiipeilyn isän” ja hänen ystä-

viensä toimesta. Tänä päivänä se on loistava paikka niin ensikertalaisille kuin jo pidempään lajia harrastaneille.

Taiskilta löytyy parikin eri sektoria, joista Keulamuuri on erityisen aloittelijaystävällinen vähemmän mutkikkaine, mutta hienoine reitteineen. Vitosia ja tätä helpompia linjoja on kiitettävästi ja kutosista mm. **Tuhnu** (6A), **Savumuuri** (6A+) sekä **Kahva Dyno** (6A+) ovat keränneet reippaasti nou-

Suosittu Pihlajamäki sopii kaikenlaiselle kiipeilijälle, Kuva: Christoph Gysin

suja. Sektori on kokonaisuudessaan mukavan aukeaa ja aurinkoinen.

Työntökulma-sektorilla päänvaivaa aiheuttaa oivallisesti nimetty kulttireitti 4+ (7C) ja Länsimuurilla näin tekee hurjan korkea **Valaskala** (6B+), jonka topissa on hikoillut useampikin kiipeilijä. Suomen ensimmäinen reitti, aina vuodelta -54, **Hakahalkeama** (5+) sekä viereinen **Kukkaruukku** (5+) kannattaa myös käydä kiipeämässä. Hienoihin

6A:n reitteihin lukeutuu kiekkerä **Linnunpesä**, jonka kyljestä löytyy myös hitusen terävä, mutta kiinnostava **Trivial Pursuit** (7A). Triviana mainittakoon, kyseinen reitti on Suomen ensimmäisiä greidiään. Kiinnostava yksityiskohta on myös se, että osa Taiskin reiteistä on chipattu! **Manteli** (6B) muuvittelee käytännössä kokonaan kiveen hakatuilla otteilla.

HELSINKI CITYN BOULDER-HELMIÄ

Pihlajamäki

Mellunmäki

Fallbacka

Taiivaskallio

Meilahti

Koivusaari

Pari
tarkoin valittua
kaupunkiklassikkaa!

2 km

KOIVUSAARI:

KENELLE:

Sopii parhaiten yläkutosta ja seiskaa kiipeäville

ERITYISPIIRTEET:

Kuivuu todella nopeasti ja on kiivettävissä lähes vuoden ympäri, jopa aurinkoisina talvipäivinä. Merellisyys ja tuuli tosin tekevät olosuhteista välillä todella haastavia.

LÄHESTYMINEN:

Helppo pyöräilymatka keskustasta Lauttasaaren läpi. Länsimetron (ehkä joskus) valmistuessa on Koivusaaren asema hyvin lähellä. Bussilla pääsee myös melko lähelle esimerkiksi Katajaharjun pysäkille, mutta varo ettet vahingossa ajele Helsingin sisäisellä lipulla Espoon puolelle Hanasaaren pysäkille. Auton voi hyvin jättää Koivusaaren parkkikselle.

+ huomio: Viereisen pурсiseuran ulkoahuussi on kiipeilijöiden käytettävissä, muistathan lahjoittaa roposen WC:n ylläpitoa varten!

SUPERKLASSIKKO: KOIVUSAARI

Hurmaavaa Koivusaarta on vaikea päihittää sijainnissa. Kaunis merimaisema, sileä rantakallio sekä uljaasti piirtyvä suuri siirtolohkare luovat oivat puitteet kiikulle lähes mihin vuodenaikaan tahansa. Merituuli kuivattaa kiven nopeasti ja aurinko lämmittää kiipeilijää keskellä pakkastalveakin. Tosin tiukalla kelillä saattavat tuulenpuuskat heitellä pädejä ympäriinsä, jolloin kiipeily on mahdotonta.

Kuten Meikun rantsusektoreilla, myös Koivusaaren kivellä linjoja piisaa. Jopa liiaksikin asti kun variaatiot ja niiden eliminaatit tuppavaat mennä sekaisin. Genitaalialueisiin viittaavat reitinnimet saattava joistakuista tuntua hieman räävittömiltä. Nimet ja linjojen runsaus eivät kuitenkaan vähennä reittien arvokkuutta. Ilmaiseksi ei

Koivusaarella myöskään saa juuri mitään. Helpoimmatkin reitit vaativat henkistä ja fyysistä sitoutumista.

Mumbo (6A) kuuluu Koivusaaren kutosen suosikkeihin ja mielessä kannattaa myös pitää tunteita herättävä **Platoon** (6C) sekä **Extended Penis Extension** (6C). **Munat** (7A) on todella monen kiipeilijän ensimmäinen greidiään ja on siksi myös ehdottomasti maininnan arvoinen. Nimensä mukainen, voimallinen **Power Plant** (7A+) on monen lempari, kuten myös **Peppu** (7A+) ja **Le Slip** (7A+). **Martinin poikkari** (7B+) viehättää hienoilla muuveillaan ja koko kiven kiertävä **Spiral Architect** (7C+) taas vaatii poikkeuksellista kestävyyttä.

Mikäli kaikelta tulee turpaan – kuten helposti Koivusaarella saattaa käydä – kannattaa kokeilla toimisiko **Ei vituta enää** (3+)?

Alex Oksanen Koivusaaren idyllisen siirtolohkareen selättäjänä,
Kuva: Henna Mäkinen

NOUSSUSSA: MEILAHTI

Meilahden kaksi pääsektoria ovat saaneet suht' vastikään kaverikseen kolmannen: Left-sektorin! Se on nostattanut tämän kaupunkiklassikon suosiota entuudestaan ja Leftin hienot linjat ovat saaneet paljon nousuja parin viime kauden aikana. Pikkusektoreita on näiden kolmen lisäksi useampi, mutta niissä ei ole juurikaan ollut ruuhkaa.

Metsäinen Main wall -sektori pitää sisälleen legendaarisen **Via Dolorosan**, erittäin pitkän 6C:n traversen, jossa on useampi kinkkinen sekvenssi. Hyvää pumpputreeniä, jos ei muuta. Toinen suosikki sektorilla on **Lobotomy wall** (6B), joka viehättää jännittävyydellään. Greidi ei huimaa päätä, mutta korkeus saattaa Lobotomy wall kohoaa noin kahdeksaan metriin! Korkeampaa greidiä taas edustaa viereisellä **Right wall** -kallionpätkällä 8A+:ksi greidattu **Kasparov**.

Merellinen Seaside-sektori sijaitsee avoimilla kalliolla heti rannan tuntumassa. Jopa niin lähellä vettä, ettei kaikille kiville ole asiaa merenpinnan ollessa korkealla. Kesähelteillä ei Seasidele myöskään juuri ole asiaa, mutta ainakin suurin osa reiteistä kuivuu nopeasti kosteiden kelien jälkeen. Reittejä löytyy aina kolmosesta 7B:hen ja useiden mielestä ehkä turhankin monta: linjoja on vedetty vierä viereen niin, että topoa on jo vähän haastava lukea. Variaatioita ja variaation variaatioita riittää joka lähtöön – ja lähtöjä assiksesta ja lowstartlaybackista eliminaattierkkiin stand startteihin. Suosituimpia kutosen linjoja rannan puolella ovat **Slouperi orgia** (6A+) ja **Lolilitop** (6C+), jonka otteet ovat juuri niin huonot kuin miltä ne näyttävät ja joka on kiivettävissä vain merenpinnan ollessa tarpeeksi alhaalla. Seiskoista pidetyimpiä ovat **Espanjalainen Ballerina** (7A) ja **Kolme Sor-**

mea Ballerinassa (7A+), sekä **Meikun pitkäveto** (7A+) ja sen **Assis** (7B).

Left-sektori pitää sisällään todella kiintoisia reittejä. Yksi näistä, **Dance of the Pygmies** (7A), sijaitsee pienellä ja mitäänsanomattoman näköisellä lohkarilla. Se on aika täydellinen vastakohta Lobotomy wallille. Tämä hassuttelu kuitenkin sisältää kaikkea tuplatoukkareista heelhookkeihin sekä däbiherkkään lopetukseen. Suosikkilinja taitaa kuitenkin olla **The Three Pygmyteers** (7A+), jonka liukkaus on saattanut kirvoittaa jokusen voimasanan, ja jonka otteet vaativat vähän kurottuvuutta. Kiitosta se saa hienoista muuveistaan.

MEILAHTI:

KENELLE:

Sopii lähes kaikentasoisille kiipeilijöille. Erityisen hyviä yläkutosien sekä alaseiskan reittejä.

ERITYISPIIRTEET:

Main wall -sektori (mukaan lukien viereiset Small middle wall ja Right wall -sektorit) on metsäinen ja kuivuu osittain huonosti. Hyttysset ovat myös tämän sektorin riesana. Seaside-sektori kuivuu hyvin nopeasti ollessaan suoraan auringossa ja Left-sektori kuivuu melko hyvin, tosin se saattaa valuttaa ja on hieman suojatumpi kuin rantaosuus.

LÄHESTYMINEN:

Lähestyminen: Helppo ja kaunis pyöräilymatka keskustasta Töölön rantoja pitkin. Bussilla 24 pääsee hyvin lähelle. Auto on hieman hankalampi, sillä tien varteen ei autoa saa jättää. Parkkipaikkoja löytyy pienen matkan päästä Oksakoskenpolun parkkikselta ja Seurasaaren päästä.
+ huomio: Huomaathan, että Right-sektorin päässä on asutusta. Vältäähän siis meluamista!

Meilahden seinälle mahtuu laatulinjoja pitkistä traverseista pelottavan korkeisiin highball-reitteihin, Kuva: Timo Juntila

JOKAISALLE JOTAKIN: PIHLAJAMÄKI

Pihlajamäki on urbaaneista helmistämme ehkä se urbaanein. Ei niinkään keskeisen lokaationsa kannalta kuin näkymiensä: alue sijaitsee nimittäin Pihlajamäen kalliolla, josta (ja johon) on suora näkyvyys Lahdenväylälle. Kivet eivät ole pysyneet kovin luonnonkauniina vaan paikalliset gangsterit ovat käyneet töhrimässä nimimerkkinsä suoraan useamman reitin lähtöoteisiin. Mikä Pihlajamäessä sitten viehättää? Hyvät alastulot, helppo lähestyminen, hyttysten puuttuminen, aloittelijaystävälliset reitit sekä aurinkoisuus nyt ainakin ensihätään.

Löytyy Pihliksestä hienoja reittejäkin! Helpompaa greidiä edustavat **Ketunraudat** (5), **Bungalow** (5+) sekä **Kirkollinen** (6A). Tiukka **Kru Krux klan** (7A), joka on myös Suomen ensimmäisiä greidiään, tarjoaa varmasti vastusta pikkuriikkisillä krimppeillään ja vierestä löytyvän **Soturin** (6C+) sekvenssit tekevät siitä omintakeisen ongelman. Hienolla hyppylähdöllä varustettu manttelointihässäkki **Pygmin Päiväuni** (7B) kannattaa käydä katsastamassa, kuten myös mahtava (ja korkeahko) **Jukka's mistake** (6B+). Pihliksen klassikoihin lukeutuvat niin ikään **Nyrkkirauta** (6B) sekä **Rantaleijona** (6B+).

MELLUNMÄKI:

KENELLE: Ei välttämättä vain koviksille kiipeilijöille, mutta paksunahkaisille kyllä – fyysesti ja henkisesti sellaisille. Mellunmäkeen menijän olisi hyvä kiivetä vähintään kutosta, mutta varaudu siihen, että alakutokset saattavat tuntua hieman tiukasti greidatuilta, ainakin yleiskäsityksen mukaan. Hienoimmat reitit ovat ehdottomasti yläkutosta ja seiskaa.

ERITYISPIIRTEET: Metsäinen ja varjainen paikka, joka kuivuu melko heikosti. Huomaa myös kesällä hyttysotat paikan varjoisuudesta johtuen. Offit messiin!

LÄHESTYMINEN: Keskustasta pyöräilymatka on jo pidempi, mutta kiitos hyvän julkisen liikenteen, voi pyörän ottaa metroon mukaan. Metroasemalta on myös lyhyt kävely ja samalla pääsee nauttimaan Mellunmäen ostarin Kaurismäkeläisestä tunnelmasta. Bussipyssäkeistä Saanantunturintie ja Pyhäntunturintie ovat lähimmät. Autoa ei saa pysäköidä aidatulle parkkialueelle Saariseläntiellä, mutta sen voi jättää tien viereen. Tarkistathan pysäköintimerkit.

PIHLAJAMÄKI:

KENELLE: Sopii melkein kaikentasoisille kiipeilijöille, vaikein reitti on tosin 7B. Osittain hieman korkeampia ongelmia, mutta alastulot ovat lähes poikkeuksetta hyviä.

ERITYISPIIRTEET: Kuivuu nopeasti ja on todella avoin ja aurinkoinen. Kesäisellä kelillä helposti liiankin kuuma!

LÄHESTYMINEN: Sijaitsee hyvän pyöräilymatkan päässä keskustasta: kaunis reitti Vanhankaupunginlahden sekä Viikin läpi. Bussit pysähtyvät lähelle Lahdenväylän ja Pihlajamäentien pysäkeille. Autolle hyvä spotti löytyy kallioiden itäpuolelta, Johtokivenkujalta tai Johtokiventieltä. Tarkistathan pysäköintimerkit.

Saara Salmi suomen yhdellä ensimmäisistä 7A bouldereista, Kru Krux klanilla Pihlajamäessä, Kuva: Anssi Laatikainen

Teemu Niemelä Mellunmäen Melankolia bouldereilla, Kuva: Timo Junttila

KOVIKSILLE: MELLUNMÄKI

Mellunmäki on kaupunkiklassikko Itä-Helsinkiläisen lähiön syleilyssä, jonne pääsee helposti, mutta joka ei päästä helpolla. "Se on terävää ja limaista, ja siellä saa aina turpaansa... mutta mennään vaan", on aika tyypillinen asennoituminen Mellunmäkeä kohtaan. Mellunmäki kuitenkin vetää kiipeilijöitä puoleensa – myös niitä epäileviä eetuja. Kivenlaadusta ja haastavista

ongelmista huolimatta on Mellussa sitä jotakin.

Metsän siimeksessä sijaitsevat kunnioitettavan kokoiset lohkarit on helppo huomata, ne ryhmittyvät kauniisti vierekkäin polkujen väliin jäävälle "deltalle". Metropolis boulderien suosituimmat linjat ovat herkkä **Peilipeli** (6C+) sekä hieman morpho **Sittis ss** (7A+). **Dylan on Messias** -rei-

tistä on kaksi eri versiota, staattinen (7A) ja dynaaminen (6C). Tämä kiipeilytyylien perusteella reittien varioiminen on aiheuttanut monissa huvittuneisuutta, mutta erimielisyyksistä huolimatta on linja tykätty. Kiviltä löytyy myös **Genderblender** (7A+), jonka ensimmäinen ote harmittavasti osittain rikkoutui pari vuotta sitten ja reitti on täten mahdollisesti hieman hankaloitunut alkuperäisestä. Nimikkolinja **Metropolis** (7B) saa kiitosta hienoista, joskin pitkäköistä muuveistaan.

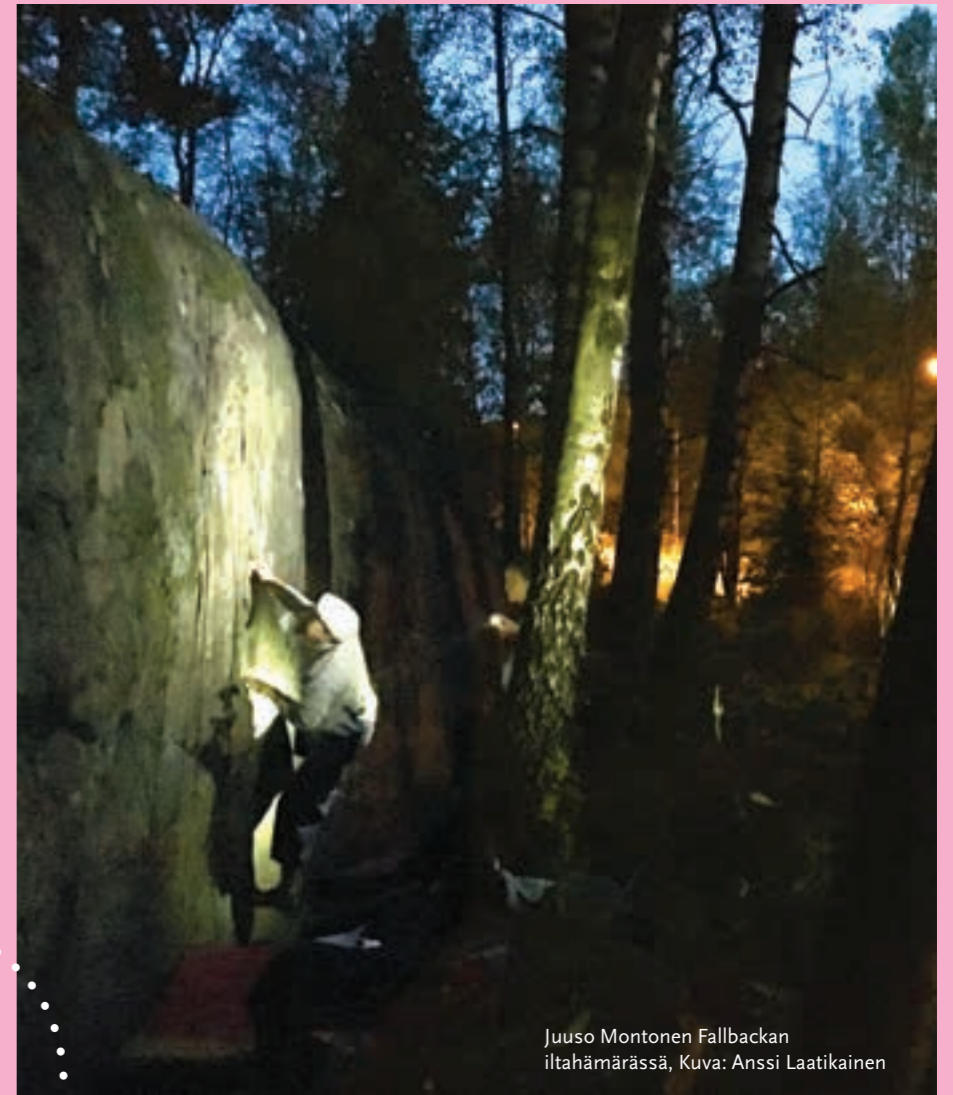
Kaikki reitit eivät kuitenkaan ole tässä, vaan pari laatulinjaa löytyy myös lähempää kerrostaloja, mäen juurelta. Reebus boulderilla sijaitsee suosittu **Akilles** (7A), jonka vaikea ensimmäinen veto on aiheuttanut monille harmaita hiuksia. Mainittakoon myös The Wall -sektorin suosikit **Flap Flap** (6A) sekä timakasti slouppaavat **Teräsmies** (7A) ja **Teräsmies assis** (7B+). Melankolia bouldereilta löytyvät **Melankolia** (7B+) ja sen assis, joka on kunniakkaasti lunastanut paikkansa Suomen ensimmäisenä 7C:nä. **Hueco Blues** ja sen variaatio (7C) sijaitsevat ihan Melankolian vieressä. Nämä kaikki ovat ehdottomia kovemman greidin klassikoita, joita on helppo projektoida Mellunmäen kätevästi sijainnin takia.

VILLI KORTTI: FALLBACKA

Fallbacka, tämän jutun villi kortti, hiomaton timantti tai salainen ase, on monelle tuntematon paikka. Sijainniltaan se ei ole sen hullumpi kuin Mellunmäki eikä Mellusta itse asiassa ole kovin pitkä matka tälle crägille. Kallvikintien läheinen Aurinkoinen-sektori ei ole yhtä miellyttävä kuin taaemmat Sivuseinä, Näyteikkuna ja Kaakkoisseinä -sektorit autojen hälyn takia. Aurinkoisen puolustukseksi on tosin mainittava sen helppo lähestyminen, hyvät alastulot ja mukavan matalat seinät, jotka tekevät siitä oikein hyvän vasta-alkajien kiikkupaikan.

Muut sektorit ovat rauhaisia ja suojaisempia, mutta vaativat mahdollisesti tiukempien toppausten vuoksi kaveria spottaamaan. Sektoreiden kiven laatu saa kiitosta muistuttaessaan osittain hieman Fontsun pehmeää hiekkakiveä.

Pääosin Fallbackassa on helpompia ongelmia. Kiivetyimpiin kutosiin kuuluvat Le Petit Prince ja matala, mutta upeat otteet sisältävä **Tyebon** sekä **Bon crimp** ja **Syysnousu** (kaikki greidiä 6A+). **Peurasika** (6B), **Fontsufile** ja **Shötem** (kummatkin 6B+) **Näyteikkunalla** sekä **Alkukevynens**

Juuso Montonen Fallbackan iltahämärässä, Kuva: Anssi Laatikainen

FALLBACKA:

KENELLE: Fallbackassa on paljon hyviä kutosen linjoja ja pari hankalampaakin ongelmaa.

ERITYISPIIRTEET: Osittain metsäinen ja varjainen paikka, joka kuivuu melko heikosti. Aurinkoinen-sektori näkee nimensä mukaan aurinkoa, mutta ei ole kaikista idyllisin spotti. Tännekin kannattaa varustautua hyttyskarkottein.

LÄHESTYMINEN: Keskustasta pyöräilymatka on aika pitkä, mutta metroasemilta, niin Mellunmäestä kuin Vuosaaresta ei pyörällä sotke pelipaikoille kuin hetken. Bussipyssäkeistä Fallbackankuja sijaitsee lähimpänä. Auton voi jättää Kallvikintien tai Niinisaarentien varrella sijaitseville parkkiksille (katso tarkemmat ohjeet 27cragisista).

Lähteet:
www.27crag.com
www.laatuikiikut.fi
Markku Laine, Anssi Laatikainen,
Martin Nugent